Jindřich Kulhavý: PÁR SLOV K ROKU 1968 A SOUČASNOSTI...

- CZ24 News | 21. srpna 2022

ČESKO/SLOVENSKO: O vpádu ,,spojenců“ do Československy v roce 1968 se už napsalo mnohé. Plno lidí ho zažilo a mohou o něm vyprávět, někteří byli ve věku, kdy je tátové nosili na krku a doufali, že je s dítětem nikdo nezatkne. Zvláště když provokovali, což vyplývalo z krátké historické nevraživosti vůči komunistům a jejich praktikám. Jisté je, že se o této vojenské akci po roce 1989 tvořily mýty a se zvyšující se nenávistí k Rusku jsou ještě více vylhané.

Nechceme rozebírat, co vše 21.srpnu 1968 předcházelo, jisté však je, že po osvobození většiny Československa Rudou armádou trvalo komunistům tři roky, než pučem převzali moc. Po roce 1948 začaly procesy s lidmi, kteří do té doby pro naši zemi dýchali, aby později byli postaveni před soudy a trestáni za odpor vůči komunistům a přechodu od prosperujícího kapitalismu k soudruhy idealizovanému socialismu. Opět u toho byla především zmanipulovaná a nadšená mládež, kolektivizace a další procesy, jako bylo znárodnění, umožnily odebrat majetek těm, kteří ho svou prací do té doby nashromáždili. Komunisté se zbavili nepoddajných elit a rebelů. Nelze přehlédnou uměleckou obci, která ani tenkrát nezklamala a většinou přešla na Gottwaldův břeh. Ostatně i potomek slavné kolaborantské rodiny Havlů vstoupil do strany. Kam vítr, tam plášť. Samotný rok 1968 byl obdobím střetu progresivních a konzervativních předáků komunistů, přičemž ti nepokrokoví zaslali do Moskvy zvací dopis. Respektive doručili. Co se dělo poté?

V Moskvě zasedlo politbyro KSSS, jehož složení a výsledek by momentální rusobijce neznalé historie asi šokovalo. Bylo v něm 7 Ukrajinců vedených Brežněvem, po jednom Kazachovi, Bělorusovi, Litevci, Kyrzychovi a nakonec i Rus. Jeden Rus. Po jednání, které nebylo zrovna klidné, se proti invazi postavili Litevec a nečekaně..ano…Rus. Všichni ostatní hlasovali v poměru 10:2 pro intervenci zahraničních vojsk do ČSSR. Sedm zástupců země, které posílá naše další kolaborantská vláda miliardy a řada tupců vyvěšuje jejich vlajku ve svých oknech, hlasovalo pro vpád vojsk. Sedm zástupců země, která po rozpadu SSSR zabírá více jak cca 25x větší území, než když se kdysi ve středověku přidávala k Rusku a většinu území dostávala darem právě od moskevských vládců. Země, která momentálně doplatila na svou podlézavost Američanům a Západu a na území darovaném Rusy chtěla nechat instalovat zbraně namířených vůči svým několik století blízkým přátelům a sousedům. Ukrajinci tak škodili jak nám v roce 1968, tak i nyní, když ostřelují atomovou elektrárnu v Záporoží bez ohledu na následná možná rizika. A to nesmíme opomenout Banderovce a jejich spolupráci s německými nacisty, a později jejich pohrobky z Azovského praporu a Pravého sektoru. Nacismus tak v nich zůstal po celou tu dobu, a tedy i v roce 1968.

Další lží, kterou média a protirusky smýšlející politici šíří, je vpád Sovětské armády. Abychom to uvedli na pravou míru, tak k nám dorazilo 35 000 Němců, 70 000 Poláků, 40 000 Maďarů a pouze 10 000 Sovětů, především však z ukrajinského území. Kolik z nich všech tedy bylo Rusů? Když to vše sečteme, je evidentní, že z území současného Ruska k nám toho zla přišlo v tu chvíli daleko méně, než od ostatních ,,bratrů“. Pravdou zůstává, že Sověti na našem území v určitém počtu zůstali dalších 34 let, nicméně zemi opustili vcelku rychle, a to ještě v době existence Sovětského svazu. Není třeba si idealizovat jejich pobyt tady, ale připomeňme si, že Američané jsou v sousedním Německu rozlezlí od 2.světové války, nechávají si dosud vyplácet válečné reparace a nejsou to zrovna beránkové. Jednotky začal stahovat až Donald Trump, nicméně zdaleka ne vše bylo dokončeno.

Invaze některých armád Varšavské smlouvy byla výsledkem podrazáckého chování části komunistů u nás. Následná čistka, také hromadná emigrace a další průvodní jevy včetně úmrtí některých protestujících a dosud trvající nenávist k Sovětům lidmi neschopnými rozlišit Rusy od občanů Sovětského svazu, to vše je důsledkem nejen roku 1948 a tehdejšího naivního přístupu k převratu a převzetí moci komunisty, ale především dalšího rozmachu a rozštěpení KSČ. Další vývoj ovlivněný rokem 1968 směřoval nezadržitelně k listopadu 1989, i když už nyní víme, že šlo o předpřipravenou změnu. Tehdejší vládci Sovětského svazu ustoupili ze svých pozic a Západ převzal iniciativu. Natolik, že se snažil zaparkovat v bývalých svazových republikách, které dostaly volnost. Rusové přišli o Pobaltí, pustili řadu dalších zemí včetně Ukrajiny, té zanechalo i území s ruskojazyčným obyvatelstvem. NATO se šířilo nekontrolovaně dále, až Rusko řeklo stop. Riziko vlastního pohlcení bylo natolik výrazné, že se vzepřelo a nyní je za to nenáviděno. Historicky neprávem a v současnosti, kdy začalo bojovat o svou existenci a svrchovanost, ještě více. Jde o hru mocných ze Západu, a především Spojených států, které ztrácí svou úlohu světového soudce.

21.srpen 1968 je tragickou vzpomínkou na zašlapání možného začátku naší svobody a varováním před nynějším chováním Západu a tendencí uvnitř Evropské unie. Opět se inklinuje ke kumulaci vojenské a policejní síly spadající pod úzký okruh elit, které si uzurpují moc a nadvládu napříč státy, právo rozhodovat za celé národy. Liberálové, Big Pharma a skupina ,,filantropů“ nahradili komunisty, tedy aspoň v zemích zaniklého RVHP. Nechceme li žít v područí kohokoliv a máme li potřebu předejít riziku dalších invazí, musíme apelovat na naši samostatnost. Obejdeme se bez EU, nikoliv bez zdrojů energie a tepla. Je třeba spolupracovat s těmi, kdo nás bude brát jako rovnocenného partnera. A to pro Brusel rozhodně nejsme.

AUTOR: Jindřich Kulhavý

ZDROJ